

[POWINOWANIE *sb n*

Tekst nie oznacza pochyleń; oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ować).

sg A powinowani(e). ◇ I powinowanim.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Wniesienie na kogoś skargi do sądu, obwinienie, oskarżenie kogoś: Stanąwszy oblicznie przed naszym prawem Jan Janawa winując Piotra Janawę o znalezione pieniądze, jako po ojcu tego przereczzonego Jana Janawy. Na które powinowanie jegomość pan Jerzy Wielogłowski [...] nakazał dekret Piotrowi Janawie prawu uczynić samemu *KsięgaSądIwk 1584 nr 61.**

*Wyrażenie przyimkowe: »za powinowanim« [od czego = o co]: Widząc Zych młynarz, iż już klęknął samotrzeć na rusznicę prawo podjąć [tj. złożyć przysięgę] Piotr Janawa, odpuścił przysięgę, która była urosła za powinowanim od dwu nazimców tego tu Zycha młynarza. *KsięgaSądIwk 1583 nr 34.**

Synonimy: oskarżenie, pozew, skarga, żaloba.

AL